sportul în lume

JOCURILE AMERICII CENTRALE ȘI CARAIBILOR

Mexicanii au dominat probele de natație

La Ciudad de Panama au luat sfîrșit întrecerile concursului de natație din cadrul Jocurilor Sportive ale Americii Centrale și Caraibilor. În clasamentul final pe națiuni, primele locuri au fost ocupate de Mexic, Columbia, Porto Rico și Cuba.

În ultima zi a competiției, proba de 200 m bras i-a revenit mexicanului Felipe Munoz (campion olimpic la Ciudad de Mexico) în 2:27,6. În proba de 100 m liber masculin, pe primul loc s-a clasat Gary Goodenre (Porto Rico) cu 54,7. În concursul feminin, cele mai bune rezultate au fost obținute de Maria Teresa Ramirez (Mexic) — 1:09,8 la 100 m delfin și 2:36,1 la 200 m spate.

SEVER MUREȘAN ÎNVINGĂTOR ÎN TURUL DOI LA MENTON

PARIS, 10 (Agerpres). — La Menton (Franța) se desfășoară în prezent un turneu internațional de tenis la care participă și jucători români. În turul doi al probei de simplu bărbați, tenismanul român Sever Mureșan l-a învins cu 6—1, 6—1 pe francezul Deniau. Alte rezultate: Goven (Franța) — Esner (Italia) 7—5, 6—0; Margets (Spania) — Meyer (Franța) 6—1, 5—7, 6—3; Simpson (Noua Zeelandă) — Boutard (Franța) 6—0, 9—7; Rouyen (Franța) — Compton (Anglia) 6—3, 6—1; N'Godrella (Franța) — Geiger (R. F. a Germaniei) 6—4, 6—4.

TREI RECORDURI MONDIALE LA INZELL

La Inzell (R. F. a Germaniei) au fost din nou doborîte recorduri mondiale de patinaj viteză. Pe distanța de 500 m suedezul Hasse Boerjes a fost cronometrat în 38,46. L-a urmat în clasament japonezul Keiichi Suzuki, care a coborît, de asemenea sub... propriul record mondial datînd de două zile: 38,50 („vechiul" record era de 38,71)! Olandezul Cornelius „Kees" Verkerk a stabilit al doilea record al lumii, parcurgînd 1500 m în 2:01,90. În sfîrșit, la tetratlon, olandezul Jan Bols a realizat 171,512 p — al treilea rcord mondial al zilei!

CURSA CICLISTĂ PARIS–NISA

CHEMELLO ÎNVINGĂTOR ÎN PRIMA ETAPĂ

A început competiția ciclistă internațională Paris — Nisa. Prima etapă a cursei, desfășurată pe ruta Paris — Joigny (140 km), a fost cîștigată în mod surprinzător de italianul Cipriano Chemello, cronometrat în 4 h 02:55,0. Au urmat în clasament Guido Reybroeck (Belgia) și Cyrille Guimard (Franța), cronometrați în același timp cu învingătorul. Grosul plutonului, care a fost înregistrat cu același timp, a cuprins, printre alții, pe francezii Poulidor și Pingeon, italienii Motta și Dancelli etc. Chemello, învingătorul primei etape, care a trecut doar anul trecut la profesionism, a făcut parte din echipa italiană la J.O. de la Ciudad de Mexico.

CEHOSLOVACUL SVAB CAMPION MONDIAL DE MOTOCICLISM PE GHEAȚĂ

Campionatul mondial de motociclism pe gheață a programat ultima etapă la Nasjö (Suedia), victoria finală revenindu-i cehoslovacului Antonin Svab. Campionul de anul trecut, G. Kadirov (U.R.S.S.), a obținut medalia de argint, iar suedezul K. Westlund pe cea de bronz.

CONCURSUL ATLETIC DE LA EAST LANSING

Cu prilejul unui concurs atletic de sală, desfășurat la East Lansing (Michigan), Mark Winzenreid a cîștigat proba de 880 yarzi cu performanța de 1:49,8. În proba de 60 yarzi, Herb Washington a fost cronometrat în 6,0, iar proba de săritură în înălțime i-a revenit lui Pat Matzdorl cu 2,13 m.

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA BELGRAD

BELGRAD, 10 (Agerpres). — În runda a doua a turneului internațional feminin de șah de la Belgrad, Kristina Radzikowska a învins-o pe Lie Timmer. Celelalte partide, printre care și Nona Gaprindașvili — Elisabeta Polihroniade și Jana Malipetrova — Alexandra Nicolau, s-au întrerupt.

PIATKOWSKI SE RETRAGE...

VARȘOVIA, 10 (Agerpres). — Cunoscutul atlet polonez Piatkowski, fost recordman mondial la aruncarea discului, a anunțat că se retrage din activitatea competițională. Piatkowski este în vîrstă de 34 de ani și a deținut recordul mondial în anul 1959 cu o performanță de 59,91 m. În cursul carierei sale, atletul polonez a luat parte la trei Olimpiade (Roma, Tokio și Ciudad de Mexico).

Entuziasta primire a handbaliștilor

Incurajați de suporteri, handbaliștii găsesc... resurse pentru a face față asaltului gazetarilor

(Urmare din pag. 1)

toți goalkeeperii handbalului, o arată tuturor, pentru ca bucuria să fie a tuturor. Și, din nou, familiile ii îmbrățișează pe băieții aceștia modești care surîd candid.

A trecut aproape o oră de cînd avionul de Paris a sosit la Băneasa, de cînd ne aflăm în preajma campionilor mondiali. Nimeni nu pleacă. Toți vor să-i mai vadă pe acești băieți bravi, să le strîngă mîna, să le comunice prin acest gest de sinceră prietenie toată bucuria pe care le-a produs-o neuitata finală de la „Palais du Handball". În clădirea aeroportului și în afara ei entuziasmul continuă să fie la fel de incandescent. Și vorbele lui Cristian Gațu, ale acestui veritabil artist al handbalului, ne comunică simțămintele campionilor: „Acum, aici, în mijlocul alor noștri, simțim într-adevăr dimensiunile performanței noastre, bucuria victoriei, prețul ei. E totul minunat!"

Primele impresii la sosirea învingătorilor

Prin mulțimea care a invadat aseară aeroportul Băneasa, dorind să strîngă cu o clipă mai devreme mîinile campionilor lumii, ne-am făcut cu greu loc pentru a culege impresiile eroilor celui de al VII-lea C.M. Marele succes de la Paris justifica însă orice efort suplimentar. Așadar...

Prof. IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, secretar al C.N.E.F.S.: *„Handbalul de calitate a dominat această ediție, marea majoritate a echipelor prezentîndu-se în mare progres. În acest context, victoria handbaliștilor români capătă o aureolă deosebită. Am învins în cel mai greu și cel mai frumos campionat al lumii, confirmînd clasa înaltă a școlii de handbal românești. Toți băieții s-au dăruit de o manieră ireproșabilă acestei întreceri. Mulțumindu-le lor mă gîndesc și la trio-ul de tehnicieni, Nicolae Nedef, Oprea Vlase și Eugen Trofin care i-au pregătit și condus ca la carte. Este un succes de prestigiu pentru sportul românesc și sper nu ultimul.*

EUGEN TROFIN, antrenor al echipei naționale: *„Ne-am pregătit mult și cu mare atenție, am luptat enorm și am cîștigat. Doream din toată inima o victorie prin care să dovedim celor mai sceptici că handbalul românesc are resurse enorme. Finala? Cel mai greu meci la care am luat parte vreodată. Ce consum de energie și nervi, dar cîtă fericire după aceea!"*

TITUS MOLDOVAN: *„Cea mai mare bucurie din viața mea: prima participare la C.M. a coincis cu dobîndirea medaliei de campion. Succesul îmi dă astăzi aripi noi și promit să mă pregătesc de o asemenea manieră care să oblige pe selecționeri să-mi acorde credit și la J.O. de la München.*

CORNEL OȚELEA, căpitanul echipei naționale: *„Am jucat la patru campionate mondiale și am mărit numărul medaliilor de aur la trei. Cred însă că aceasta din urmă este cea mai prețioasă. Nicicînd nu am luptat cu atîta forță și parcă niciodată nu am întîmpinat o asemenea rezistență din partea adversarilor. Fără exagerare — a fost cel mai tare campionat mondial".*

GHEORGHE GRUIA: *„Îmi vine greu să vă descriu ce am simțit cînd — în ultimul minut de joc și la numai 20 de secunde de titlul mondial — mingea trasă de mine s-a oprit în brațele lui Frieske. Am întors instinctiv capul și l-am văzut pe Rost plonjînd în semicercul nostru și înscriind golul egalizator. Am crezut că întreaga sală se prăvălește asupra mea. Am pornit spre banca rezervelor, mi-am pus un prosop în cap. Nu am mai vrut să aud nimic. Totuși, simțind mîna blîndă a antrenorului Oprea Vlase, care-mi șoptea: „nu-i nimic, vom cîștiga în prelungiri", am prins un curaj nebunesc și în acel moment am simțit că voi da totul din mine pentru a-mi răscumpăra greșeala".*

Gh. Gruia, căruia i se citește pe față fericirea, prezintă tuturor cupa mondială oferită de federația franceză de handbal

NICOLAE NEDEF, antrenor al echipei naționale: *„Cred că cele 80 de minute ale finalei m-au îmbătrînit cu cîțiva ani. Spre deosebire de jocul din 1961, de la Dortmund, unde echipa noastră pornită într-o aventură s-a trezit în finală și și-a jucat șansa, de data aceasta, ambele formații se prezentau cu nervii tociți în partide preliminare mai mult decît dramatice și cu pretenții justificate la supremație. Ambiția, dîrzenia băieților, în sfîrșit, nu găsesc acum cuvinte care să definească mai bine pe acești eroi, s-au dovedit mai puternice".*

LUCIAN GRIGORESCU, secretar general al F. R. Handbal: *„N-am să uit momentele care au încheiat meciul decisiv din grupă. Handbaliștii vest-germani jubilau, iar în vestiarul nostru era o liniște mormîntală. Am ieșit afară; nu puteam suporta. Pe culoar, un ziarist francez mi-a spus că Suedia, deși învinsă la un gol diferență de echipa U.R.S.S., a ocupat locul I în grupa A, iar formația R. D. Germane — locul II. M-am grăbit să duc vestea grupului nostru și foștilor adversari. Ei bine, echipa lui Werner Vick a căzut paralizată pe moment, nevrînd să creadă, în timp ce în vestiarul românilor voia bună a revenit subit. Ce să-i faci, într-un asemenea campionat ai nevoie și de puțină șansă..."*

ROLAND GUNESCH: *„Foarte multă lume mă întreabă de incidentul din semifinală. Iată pe scurt cum s-au întîmplat faptele: era ultimul minut și noi atacam. Petersen mă obstrucționa în permanență, ținîndu-mă de mînă. L-am împins (regret din tot sufletul acest gest) și Petersen a căzut. Oțelea, care era lîngă mine, s-a repezit spre danez să-l ajute; acesta, însă, cînd a văzut apropierea unui jucător român, a închis brusc ochii, refuzînd ajutorul. Cred că nu a fost nici din partea lui un gest cavaleresc, mai ales că incidentul avea să capete în momentele următoare proporții cu totul nedorite".*

CRISTIAN GAȚU: *„Nu vă puteți închipui ce fericit sînt. În sfîrșit, am putut să mă țin de cuvînt și i-am adus tatălui meu medalia de aur care-mi lipsea din colecție. În plus, am cîștigat 15 pariuri, ultimul la ziaristul Ion Bocioacă: eu i-am spus că vom ateriza la București, la orele 19 și nu la 18,35 cum era prevăzut și așa a fost... Ce-mi amintesc din finală? Minutul 80. Cornel Penu prinsese mingea și pornisem în atac. Adversarii încercau un presing foarte sever. Am cerut mingea și am primit-o, fiind convins că nimic nu mă va opri să driblez pe tot terenul pînă la miezul nopții!"*

OPREA VLASE, antrenor al echipei naționale: *„Încă o finală ca asta și cred că va trebui să consult un specialist în boli de inimă. Adversarii noștri s-au pregătit formidabil pentru acest campionat, studiind în profunzime fiecare gest al tuturor jucătorilor. Tactica noastră, dorința de victorie și totala dăruire a băieților s-au dovedit însă de neînvins".*

VALENTIN SAMUNGI: *„Am avut un rol ingrat în acest campionat: să stau lipit de cei mai puternici realizatori ai echipelor pe care le întîlneam: Karlsson și Eriksson, din formația suedeză, danezul Petersen, Randt și Rost din selecționata R. D. Germane. Dintre toți, cel mai periculos mi s-a părut Petersen, un adevărat diavol pe terenul de joc".*

Declarații culese de **Adrian VASILIU** și **Gheorghe RANGU**

„BĂIEȚII DV. AU MERITAT VICTORIA"

declară HANS SEILER, antrenorul echipei R.D. Germane

Aeroportul Schönefeld, luni 9 martie, ora 14.30. Sîntem în holul aerogării, în așteptarea cursei Copenhaga — Berlin — București, împreună cu echipa feminină de handbal a României. Megafoanele anunță sosirea cursei de Paris și numeroși berlinezi se îndreaptă spre sala de primire. Din avion coboară echipa R. D. Germane, medaliată cu argint în confruntarea pentru titlul mondial. Ne alăturăm celor ce-i aplaudă pe redutabilii parteneri din finală ai echipei României, îi felicităm pentru ardoarea cu care au luptat, pentru contribuția la realizarea unui spectacol ce a ținut cu sufletul la gură nu numai 7 000 de spectatori parizieni, ci milioane de telespectatori. Antrenorul Hans Seiler ne mulțumește și ne spune:

„Băieții dv. au meritat victoria. Au avut mai multă voință, un moral ridicat care le-a permis să se impună în momentele cheie ale meciului. Vă felicit și vă doresc noi succese".

Ca și duminică după amiază la Werner Seelenbinder Halle, cînd gazdele turneului internațional de handbal feminin au recunoscut fair — după încheierea transmisiei de la televiziune — că succesul sportivilor români este meritat mai ales pentru dîrzenia, pentru voința de fier cu care au luptat în dramaticele minute ale prelungirilor, și acum primim confirmarea înaltelor calități pe care tricolorii le-au etalat în capitala Franței. Venită din partea marilor învinși ea devine și mai prețioasă.

H. N.

SCRISOARE DE LA ION ȚIRIAC

Cum a cucerit „Nasty" galeria de la Salisbury și titlul de campion internațional al S.U.A.

Poșta de la începutul săptămînii ne-a adus a doua scrisoare trimisă din America de prețiosul nostru colaborator de specialitate, maestrul emerit al sportului Ion Țiriac. Ea conține amănunte inedite asupra răsunătoarei performanțe obținute de coechipierul său, maestrul emerit al sportului, Ilie Năstase, în campionatele internaționale de tenis „indoor" ale Statelor Unite, unde a cucerit locul întîi. Iată, mai jos, cîteva extrase din această interesantă corespondență transoceanică:

Poate nici în cele mai optimiste gînduri ale mele, sau ale lui Ilie, n-am sperat vreodată să-l văd promovat atît de curînd pe o treaptă atît de înaltă: campion internațional al S.U.A.! Iată, aceasta a fost posibil chiar de la a doua sa intrare pe terenurile americane, acolo unde anul trecut fusese doar o surprinzătoare apariție. Desigur, este cel mai deplin succes din cariera lui Năstase, care pe plan internațional a început cu acea mare surpriză de la Roland Garros 1966, unde împreună cu mine împărțea onorurile finalei de dublu în cel mai prestigios turneu european.

La Salisbury, a fost greu nu numai pentru că aveam cei mai dificili adversari posibili, ci și datorită faptului că am intrat din nou pe un teren „necunoscut". Jucasem, la Philadelphia, pe courts-uri de cauciuc, iar aci, în campionatele S.U.A., apăream pe „Conver", un fel de pînză aplicată pe parchet. Teren greu, chiar periculos, dovadă că Roche, Kodes și Addison au trebuit să iasă din concurs, cu traumatisme. Ilie n-a ezitat, însă. El s-a aruncat cu toată forța în luptă, luîndu-și și riscuri, simțind probabil marea performanță aproape.

Meciul din optimi cu Ashe a fost cel mai bun joc prestat vreodată de Ilie Năstase. O splendoare. A servit bine, a acționat rapid, fugerător. Adversarul său, în cea mai bună formă, n-a putut rezista acțiunilor românului, oricît de mult s-a străduit. Ca rezultat, un spectacol excepțional și o frumoasă victorie pentru Năstase. Cu aceasta, el a făcut, practic, un pas spre finală, deoarece în meciul următor Tony Roche n-a putut să-și ia riscurile unei apariții fără a fi în plenitudinea forțelor, iar apoi a urmat Roger Taylor, pe care „Nasty" știe cum să-l domine. Ceea ce s-a și întîmplat.

Acum, cîteva cuvinte despre autorul acestor rînduri. Mi-am făcut și eu datoria, învingînd pe nimeni altul decît Tom Okker, primul profesionist al Europei, al 3-lea cap de serie pe tablou. Eram în formă. Cum Taylor îl eliminase pe Stan Smith, l-am avut ca adversar. Puteam să-l înving eu și atunci am fi avut o semifinală Țiriac—Năstase. Dar arbitrii au vrut altfel... Am făcut break în primul set și serveam la 5—4 pentru mine. Am 40—30 și trimit un „as" în colțul din stînga al careului de serviciu: ghem și set! Dar aud pe domnul arbitru anunțînd „out!" și mă pune să servesc a doua oară. Ca totdeauna, în asemenea situații, mă enervez și pierd totul. Am avut consolarea să citesc a doua zi în „NEW YORK TIMES" următoarele rînduri: „O greșeală intolerabilă de arbitraj în defavoarea românului a schimbat cursul unei partide foarte disputate. Este neîndoielnic că Țiriac a servit în teren, la setbal..."

În fine, ca să nu mai lungim vorba, ajung la finala Ilie Năstase — Cliff Richey. Surprinzătoare pentru specialiști, care nu putuseră prevedea avalanșa de surprize, printre care eliminarea lui Rod Laver de către vechea noastră cunoștință Ismail El Shafei. Egipteanul joacă din ce în ce mai bine, dar în semifinala cu Richey, acesta a fost superior. Este cel mai în formă dintre americani. Finala a fost foarte disputată și s-a jucat un tenis bun, dar nu excepțional. Miza era prea mare ca să se gîndească cineva la spectacol, în primul rînd. Au fost totuși cîteva schimburi de mingi care au tăiat răsuflarea spectatorilor. A trebuit ca Năstase să fie condus cu 2—0 la seturi, pentru ca să găsească metodele cele mai bune de anihilare a adversarului. Cîștigînd setul trei, am început să întrevăd victoria. Chiar cînd Richey a avut mecibal (de două ori) în setul următor, n-am mai pierdut speranța și nici Ilie, care a luptat admirabil. Publicul începea să fie cu el. Iată ce a scris „HERALD TRIBUNE" relatînd finala: „Galeria celor 4.000 de pe locurile în picioare l-a susținut frenetic pe Năstase. El este viitoarea stea a sportului alb. Întrebat dacă nu l-a deranjat galeria lui Năstase, răspunsul lui Richey a fost: nu m-am simțit deranjat, căci Nasty este un băiat simpatic și prezența sa constituie un mare cîștig pentru tenis...". *În acest context, plus epuizarea fizică a lui Richey, epilogul partidei devine foarte explicabil: 6—0 pentru Năstase în setul decisiv! Și coroana de campion internațional al Statelor Unite! Unică performanță în istoria tenisului nostru.*

Cred că orice comentarii în plus, oricît de documentate, ar fi de prisos. Mai bine vă dau cîteva vești despre programul nostru. După un ultim turneu la Hampton (n.r. încheiat duminică), facem pauză. Plecăm la New York, iar de acolo spre casă. Viitoarea etapă de competiții, probabil, Circuitul Italian de primăvară.

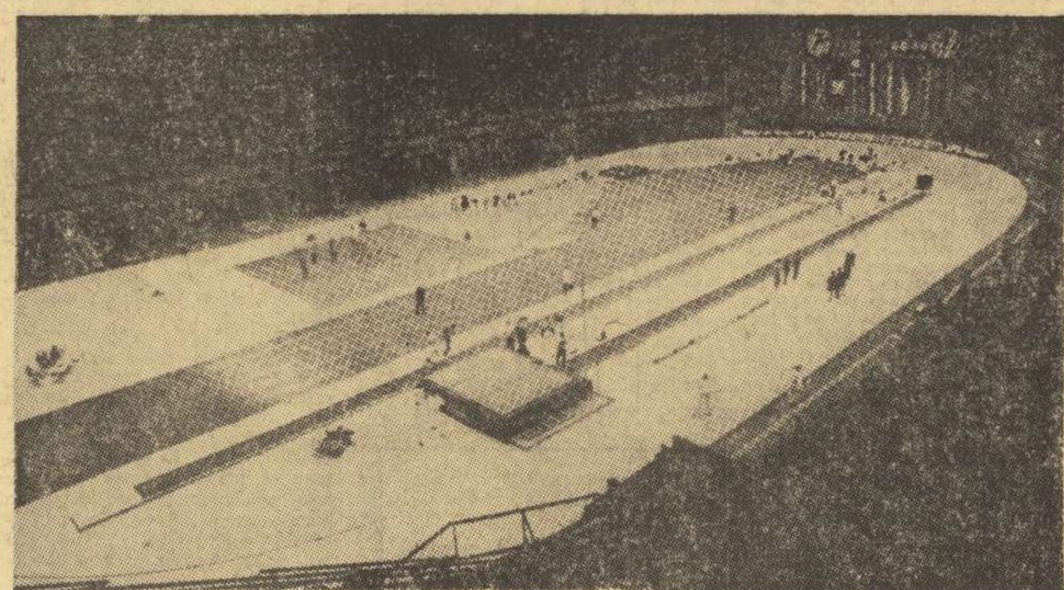
Ion ȚIRIAC

Macon (Georgia, S.U.A.), martie

„Nasty" și „Țiri" discutînd...

OLANDEZII AU DOMINAT „PATINA DE AUR"

La tradiționalul concurs „Patina de aur", care a avut loc la Berlin, au participat viteziști din Cehoslovacia, Olanda, Polonia, România, Suedia, Ungaria și R.D. Germană. Iată cîștigătorii probelor și locurile ocupate de români: **feminin** (30 de concurente): **500 m** — 1. W. Burgmeyer (Olanda) 47,8... 16. Crista Tracher 51,7; **1000 m** — 1. B. Geyssen (Olanda) 1:37,2... 20. C. Tracher 1:45,9; **1500 m** — 1. W. Burgmeyer 2:30,6... 22. C. Tracher 2:45,3; **3000 m** — W. Burgmeyer 5:05,0... 16. C. Tracher 5:46,2. **Clasament general:** 1. W. Burgmeyer 197,735 p.... 13. C. Tracher 218,600 p; **masculin** (36 de concurenți): **500 m** — 1. Granath (Suedia) 42,2... 25. V. Ionescu 46,9... 28. Gh. Varga 47,5... 34. I. Roșca 56,1 (a căzut); **1500 m** — 1. **Granath** 2:10,1... 28. Varga 2:31,9... 32. Ionescu 2:32,0, 33. Roșca 2:34,0; **3000 m** — 1. P. Vink (Olanda) 4:31,8... 30. Roșca 5:22,3, 31. Varga 2:31,9... 32. Ionescu 5:31,5; **5000 m** — 1. R. Nooitgedagt (Olanda) 7:50,7... 28. Varga 9:11,0... 30. Roșca 9:14,5... 32. Ionescu 9:45,1. **Clasament general:** 1. Nooitgedagt 180,704 p... 30. Varga 206,316 p... 33. Ionescu 211,327 p... 35. Roșca 216,600 p.

Wiener Stadt-Halle, locul disputării europenelor de atletism „indoor".

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN AUSTRIA

VIENA AȘTEAPTĂ ELITA ATLETISMULUI EUROPEAN

Una din cele mai moderne săli sportive ale Europei, sala municipală a orașului Viena, construită în 1957, se pregătește pentru campionatul european de atletism pe teren acoperit care va avea loc în zilele de 14 și 15 martie 1970.

„Wiener Stadthalle" a mai fost în multe rînduri punctul de întîlnire al sportivilor din multe țări, cu prilejul unor competiții de mare anvergură: în 1961 — Campionatele mondiale de haltere; în 1962 — Campionatele europene de judo; în 1967 — Campionatele mondiale de hochei și Gimnaestrada, ca să nu enumerăm decît cîteva dintre ele.

Acum sala îi așteaptă pe cei mai buni atleți ai Europei. Și trebuie amintit că repetiția generală care a avut loc în martie 1969 s-a soldat cu un mare succes. Peste 120 de atleți din 13 țări au încîntat, timp de 2 zile, publicul vienez, în special prin performanțele lor.

În programul recent apărut al Campionatelor europene de sală, președintele federației de atletism din Austria și totodată președintele Comitetului de organizare, dr. Erich Pultar, adresează următorul salut: **„Bun venit în Viena! Este o mare cinste și o importantă sarcină pe care ne-a acordat-o Comitetul european al I.A.A.F., aceea de a organiza primele Campionate europene de atletism pe teren acoperit. Scopul nostru este de a face ca șederea tuturor participanților și oaspeților să fie cît mai plăcută și să le punem la dispoziție cele mai bune condiții de concurs, pentru a reuși obținerea unor rezultate valoroase. În acest sens, le urez tuturor atleților, antrenorilor și oficialilor un călduros „Bine ați venit în capitala noastră".**

Trebuie să precizăm că toți participanții la campionatele europene vor fi cazați în cel mai mare și mai modern hotel al capitalei austriece, Hotelul „Intercontinental".

Instalațiile sportive ale sălii (care are 15 000 de locuri) sînt următoarele: pista are patru culoare, 200 m lungime și 4,40 metri lățime. Raza curbei este de 16 m, iar înclinația cea mai mare de 11,50. Pista este pardosită cu scîndură de molid groasă de 3,5 cm, partea destinată alergărilor pe distanțe mai mari fiind acoperită cu rekortan. Pentru cursa de 60 m există un spațiu de oprire de 20 m, iar linia dreaptă are 7,50 m lățime și e împărțită în 6 culoare. Pentru săritura în înălțime pista de elan este în întregime acoperită cu rekortan. Pentru cea în lungime și triplu salt ea constă într-o platformă de lemn (53 m lungime și 1,25 m lățime) acoperită cu rekortan. Pentru săritura cu prăjina pista de elan constă într-o platformă de lemn (45 m lungime și 1,25 m lățime) acoperită tot cu rekortan. În sfîrșit, groapa are dimensiunile de 7 x 3 m și o adîncime de 30 cm, fiind umplută cu nisip.

Sectorul pentru aruncarea greutății are o deschidere de 45 grade și este acoperit cu un amestec de zgură, lut și nisip. El permite aruncări pînă la 22 m.

Interesul pentru acest campionat european este, așa cum s-a așteptat, foarte mare. Astfel, agențiile de turism din U.R.S.S., Cehoslovacia și Ungaria au reținut de mult peste 2 000 de bilete. Tratativele cu diversele societăți de televiziune pentru drepturi de transmisie au făcut ca multe țări să poată urmări în direct această mare competiție.

Kurt CASTKA

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23–25, București